

[C. F. Sørensen.]

Stemmer, i 1932 232 166 Stemmer, i alt 398 548. Det radikale Venstre fik i 1928 53 979 Stemmer, i 1932 50 049 Stemmer, i alt 104 028 Stemmer. Altsaa fik i alt ved disse to Valg Socialdemokratiet og Det radikale Venstre 502 576 Stemmer. Herimod fik Partiet Venstre i 1928 168 612 Stemmer og i 1932 122 035, tilsammen 290 647. Det konservative Folkeparti fik i 1928 77 757 Stemmer, i 1932 127 902, tilsammen 205 659. Disse to Partier fik saaledes tilsammen ved de to Valg 496 306 Stemmer imod Socialdemokratiets og de Radikales 502 576. Altsaa, allerede ved disse to Valg havde Regeringspartierne Flertal blandt Landstingsvælgerne, men et Mindretal af Mandater i Landstinget. Dette Misforhold vil Valget af et nyt landstingsvalgt Medlem bøde noget paa. Resten vil Vælgerne ændre det kommende Efteraar. Den 30. September 1936 afsluttes det tredje Afsnit i Landstingets Historie, og den 1. Oktober 1936 begynder det fjerde og sidste Afsnit.

Ja, disse dels historiske, dels politiske Bemærkninger har jeg ønsket at gøre ved denne Finanslovbehandling. Jeg skal derefter paa mit Partis Vegne anbefale det af Folketinget vedtagne Finanslovsforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Schaumann: Den Tid, den høje Regering giver Landstinget til at gennemgaa Finanslovsforslaget, er jo meget begrænset, har i hvert Fald været det i de Aar, jeg har haft den Ære at tilhøre det høje Ting. Dette understreger, at Landstinget kun kan befatte sig med de meget store Spørgsmaal paa Finansloven. Jeg fremsætter denne Bemærkning, ikke for at kritisere, men som Begrundelse for, hvad vi nu engang ved denne Behandling af Finanslovsforslaget, her i Tinget som i Udvalget, kan befatte os med.

Der kan da først være Grund til at anstille nogle finansielle Betragtninger. Ved at sammenligne Driftsbudgettet for indeværende Finansaar med det kommende vil man se, at Finansaaret 1935—36 balance-rede med smaa 400 Mill. Kr. paa §§ 1—25, hvorimod man for det kommende Finansaar regner med godt 10 pCt. mere, ca. 440 Mill. Kr. Den ændrede Regnskabsopstilling bidrager ganske vist hertil, hvilket al-

lerede er nævnt af den højtærede Finansminister, idet de negative Indtægtsparagraffer er taget til Udgift. Men ogsaa bortset herfra er der en ikke ubetydelig Stigning, som for Indtægternes Vedkommende fremkommer ved, at der regnes med 20 Mill. Kr.s Stigning af Skatterne i det kommende Finansaar.

Naar vi saa vender os til Udgifterne, ser jeg mig atter i Aar nødsaget til at pege paa den meget betydelige Stigning paa Socialministeriets Budget, ca. 9 Mill. Kr. Socialministeriets Budget repræsenterer $\frac{1}{3}$ af samtlige Udgifter, og jeg synes, det er et Beløb, der til Tider nok maa kunne faa det til at løbe koldt ned ad Ryggen paa den højtærede Socialminister. Staten er dog kommet nogenlunde godt igennem disse Aar, hvad Indtægter og Udgifter angaar, og Regeringen vil vel ogsaa indrømme, at den har haft en Rigsdag, som har været villig til at yde den Hjælp til Udskrivning af Skatter i det Omfang, som var nødvendigt.

Forholdet mellem Indtægter og Udgifter, altsaa mellem de forskellige Konti paa §§ 1—25, vil jeg kalde taaleligt. Derimod er jeg mere betænkelig med Hensyn til § 26, Formueparagraffen, hvilket jeg i øvrigt ogsaa tidligere har hentydet til. Jeg vilde derfor ønske, at den højtærede Finansminister vilde nedsætte et sagkyndigt Udvalg, der efter en omhyggelig Gennemgang kunde fremkomme med en Redegørelse her i Tinget; det vilde efter min Mening ogsaa være en Betyggelse for den høje Regering selv. Alle ved vi jo, at vi staar over for et stort Statslaan, idet vi ikke kan fortsætte med det store Overtræk i Nationalbanken, som Staten gennem lange Tider har redet paa. Derfor mener jeg som Forretningsmand at maatte fremdrage dette Spørgsmaal: Hvor megen reel Formueværdi har de Aktiver, som Staten opfører paa § 26, og hvor meget burde i Virkeligheden afholdes af Driften? Til Bedømmelse af Statens hele finansielle Stilling er dette af afgørende Betydning. Jeg tror saaledes, det vilde være klogt og forretningsmæssigt set korrekt, om man for mange Virksomheders Vedkommende regnede enkelte Anlægsudgifter med til Driftsudgifter. Som Forholdene Aar for Aar udvikler sig, med den moderne Teknik, det hastige Tempo, de store Krav i enhver Retning, kræves